

Skarga wniesiona dnia 20 listopada 2004 r. przez Vassiliosa Tsarnavasa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-472/04)

(2005/C 57/49)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 20 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Vassiliosa Tsarnavasa, zamieszkałego w Volos (Grecja), reprezentowanego przez adwokata Nicolasa Lhoësta, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 grudnia 2003 r., w zakresie w jakim nie wpisała ona nazwiska skarżącego na listę urzędników zgłoszonych do awansowania za rok 1999 ani na listę urzędników uznanych za najbardziej zasługujących na otrzymanie awansu do grupy zaszeregowania A4 za okres awansowania 1998 i 1999, ani też na listę urzędników awansowanych do grupy zaszeregowania A4 z tytułu tych samych okresów awansowania;
- stwierdzenie nieważności wszystkich powiązanych i/lub kolejnych decyzji;
- w miarę potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 sierpnia 2004 r., na mocy której sprzeciw wniesiony przez skarżącego został oddalony;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi w toku tej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący powołuje się na nieprawidłowości proceduralne, naruszenie art. 25 ust. 2 regulaminu, naruszenie art. 45 regulaminu, a także zasad równego traktowania i dobrej administracji oraz wreszcie na oczywisty błąd w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2004 r. przez Chr. Muller Touw B.V. i A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-480/04)

(2005/C 57/50)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 14 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Chr. Muller Touw B.V. (z siedzibą w Elst, Niderlandy) i A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd. (z siedzibą w Ranii, Indie), reprezentowanych przez adwokata Johna Wolfsa, przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 1736/2004 w zakresie w jakim dotyczy ono dostaw z A&C z Indii;
- 2) obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Chr. Muller Touw, z siedzibą w Niderlandach, dostarcza surowce do A&C Braid and Rope w Indiach, która wytwarza z nich liny na eksport do WE. Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 1736/2004 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe⁽¹⁾ w zakresie, w jakim ono ich dotyczy.

Na poparcie swojego wniosku skarżące podnoszą, że w przedmiotowej sprawie nie ma mowy o wystąpieniu istotnej szkody, wymaganej w świetle art. 1 i 3 rozporządzenia nr 384/96⁽²⁾. Skarżące wskazują, że wytwarzają liny do prywatnego użytku, które nie mają zastosowania przemysłowego ani okrętowego, jak wskazano zaskarżonym rozporządzeniu, oraz że ich udział w rynku jest znikomy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1736/2004 z dnia 4 października 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii (Dz.U. 2004 L 311, str. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1)